

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem ve věci

žalobce : JUDr. J. S.,
bytem
zastoupený advokátem Mgr. Jaroslavem Fialou,
sídlem Jakubská 674/2, Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 1. 2024, č. j. MD-600/2024-160/3,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 21. 6. 2023, č. j. MHMP 1334676/2023/Voj, jímž byl žalobce uznán vinným z přestupků dle § 125c odst. 1 písm. e), bod 1 a dle § 125c odst. 1 písm. f), bod 5 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu

na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“), které spáchal dne 28. 12. 2022. Přestupek dle § 125c odst. 1 písm. e), bod 1 zákona o silničním provozu spáchal tím, že řídil motorové vozidlo v době, kdy nebyl držitelem řidičského oprávnění, protože jej naposledy pozbyl dne 9. 9. 2021 a po ukončení přerušení výkonu správního trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 12 měsíců od 30. 1. 2020 do 20. 7. 2022 uloženého rozhodnutím Magistrátu hl. m. Prahy č. MHMP 353671/2019/Vaš po uplynutí doby tohoto trestu si podle § 102 odst. 1 zákona o silničním provozu nepožádal o vrácení řidičského oprávnění. Přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f), bod 5 zákona o silničním provozu spáchal tím, že nezastavil na signál se žlutým světlem „Pozor!“ před dopravní značkou „Příčná čára souvislá“, Žalobci byl uložen trest pokuty ve výši 27 000 Kč a trest zákazu činnosti v délce 12 měsíců, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu.

2. Žalobce je advokát, v žalobě se označil za respektovaného advokáta s rozsáhlou publikační a pedagogickou praxí. Žalobci byl opakovaně uložen zákaz řízení, o některých bylo vedeno soudní řízení. Rozsudkem zdejšího soudu č. j. 1 A 14/2020-120 ze dne 31. 8. 2021 byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 22. 2. 2019, č. j. MHMP 353671/2019/Vaš, o zákazu řízení na 12 měsíců, přitom soud v tomto řízení usnesením č. j. 1 A 14/2020 – 88 přiznal žalobě odkladný účinek. Proti žalobci bylo vedeno trestní řízení ve věci trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí, a to rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 22. 2. 2019, č. j. MHMP 353671/2019/Vaš, neboť žalobce měl dne 25. 2. 2022 řídit motorové vozidlo, přestože mu byl uložen zákaz řízení (rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 22. 2. 2019, č. j. MHMP 353671/2019/Vaš). Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 7 dne 23. 2. 2023, sp. zn. 39 T 6/2023, byl žalobce zproštěn viny dle § 226 písm. b) trestního řádu, neboť po provedení výsledku svědkyně (zástupkyně žalobce v přestupkovém i soudním řízení o přestupku) se neprokázalo, že by žalobce o uloženém zákazu řízení věděl. Rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 19. 2. 2024, č. j. 50 A 13/2023 – 138, byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí MěÚ Příbram ze dne 4. 5. 2023, č. j. MeUPB 46981/2023/Nep, o uložení zákazu řízení žalobci.
3. Žalobce v žalobě namítá, že nebyl svou kolegyní a zároveň advokátkou, která jej zastupovala v soudním i správním řízení, nijak informován o uložení zákazu řízení rozhodnutím MÚ Příbram. K tomu soud konstatuje, že zákaz řízení uložený žalobci MÚ Příbram je v dané věci irelevantní, neboť předmětem tohoto řízení je, že žalobce řídil, přestože po uplynutí doby zákaz řízení dle rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy č. j. MHMP 353671/2019/Vaš nepožádal o vrácení řidičského oprávnění. Žalobní námitka ohledně správního řízení u MÚ Příbram se tak mívá s podstatou nyní posuzovaného přestupku. Soud však tvrzení žaloby vyložil také ve smyslu, že žalobce nebyl informován o zákazu řízení rozhodnutím Magistrátu hl. m. Prahy č. j. MHMP 353671/2019/Vaš, resp. o vydání rozsudku č. j. 1 A 14/2020-120, na základě čehož odpadl odkladný účinek podané žaloby v dané věci. Z trestního spisu Obvodního soudu pro Prahu 7 pod sp. zn. 39 T 6/2023 plyne, že žalobce byl nejpozději dne 29. 9. 2022 informován o tom, že žaloba byla zamítnuta, neboť v tento den bylo žalobci při jeho výsledku policií mu předloženo usnesení o zahájení jeho trestního stíhání, které obsahovalo mimo jiné informaci o rozsudku č. j. 1 A 14/2020 – 120. Pokud bylo žalobci dne 29. 9. 2022 policií sděleno, že o jeho žalobě proti rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy č. j. MHMP 353671/2019/Vaš již soud rozhodl a žalobu zamítl, potom lze mít za to, že o této skutečnosti již věděl a nemohl jakkoli účinně namítat, že mu nebylo známo, že odkladné účinky dle usnesení soudu č. j. 1 A 14/2020 – 88 jsou nadále účinné. Nyní posuzovaný přestupek žalobce spočívá v jeho jednání dne 28.

12. 2022, žalobce tak měl dostatek času si informace uvedené ve sdělení o zahájení trestního stíhání ověřit. Při výslechu policí dne 29. 9. 2022 žalobce uvedl, že již dne 25. 2. 2022 mu policisté tvrdili, že má zákaz řízení. Zároveň uvedl, že jej v soudním řízení u Městského soudu v Praze, tedy ve věci proti rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy č. j. MHMP 353671/2019/Vaš, zastupovala daná advokátka. Z čeho plyne, že žalobci byl již v roce 2020 znám obsah rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy č. j. MHMP 353671/2019/Vaš, jestliže věděl o podání žaloby vedené v řízení sp. zn. 1 A 14/2020. Tvrzení žaloby o tom, že o existenci správního řízení nevěděl, je v rozporu s tvrzením žalobce v trestním řízení. Žalobce o existenci zákazu řízení dle rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy č. j. MHMP 353671/2019/Vaš věděl od samého počátku, o zániku odkladného účinku správní žaloby věděl nejpozději 29.9.2022, tedy před spácháním přestupku, proto pro posouzení žaloby nebylo nijak relevantní posouzení věrohodnosti neuvěřitelného příběhu o tom, jak spolupracující advokátka v důsledku osobních problémů přestane informovat svého klienta, zde kolegu (žalobce), o průběhu správního i soudního řízení, aby poté, co klient dané zjistí, nadále umožní téže osobě, aby měla přístup do jeho datové schránky a tak nadále mohla pokračovat v odepírání informací o průběhu správní, či soudního řízení (k tomu lze odkázat na výše uvedený rozsudek Krajského soudu v Praze č. j. 50 A 13/2023 – 138), proto nebylo nutné provést a hodnotit žalobcem navržené důkazy k této části žalobního tvrzení.

4. Jak výše uvedeno, žalobce dne 28. 12. 2022 věděl, že mu byl rozhodnutím Magistrátu hl. m. Prahy č. j. MHMP 353671/2019/Vaš uložen zákaz řízení po dobu 12 měsíců a zároveň věděl, že odpadly odkladné účinky žaloby ve věci sp. zn. 1 A 14/2020.
5. Žalobce v žalobě namítá, že nebyl policisty upozorněn, že má odevzdat řidičský průkaz a „udělat si nový“ nebo že mu „řidičský průkaz nemá platit“, žalobce tak údajně neměl být řádně poučen.
6. V rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy č. j. MHMP 353671/2019/Vaš byl žalobce výslovně poučen o tom, že pozbývá řidičské oprávnění, že je povinen odevzdat řidičský průkaz, a také o tom, že po výkonu trestu nebo po upuštění výkonu zbytku trestu správní orgán rozhodne o vrácení pozbytého řidičského oprávnění. Tvrzení žalobce o absenci poučení následků zákazu řízení je v rozporu s obsahem rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy č. j. MHMP 353671/2019/Vaš, o jehož existenci byl zpraven již před zahájením trestního řízení, jestliže věděl o podání správní žaloby vedené pod sp. zn. 1 A 14/2020. Správní judikatura setrvale judikuje, že řidičské oprávnění je spojeno s nutnou znalostí pravidel silničního provozu, tedy i pravidel „obnovení“ řidičského oprávnění v případě uloženého trestu zákazu řízení, tím spíše lze takový požadavek vztáhnout na advokáta. Kdyby žalobce v souladu s uloženou povinností uvedenou výslovně v poučení rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy odevzdal řidičský průkaz, zcela jistě by se v případě žádosti o vrácení řidičského průkazu dozvěděl o zákonných podmínkách znovunabytí řidičského oprávnění. Řidičský průkaz je prostředkem prokázání existence řidičského oprávnění, sám o sobě však žádné účinky nemá, pokud řidičské oprávnění řidiči zaniklo. Žalobce učinil nesporným, že o řidičské oprávnění požádal teprve v roce 2023, tudíž dne 28.12.2022 řídil vozidlo bez řidičského oprávnění. Podle § 94a odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu držitel řidičského oprávnění pozbývá řidičské oprávnění dnem nabytí právní moci rozhodnutí, kterým mu byl soudem uložen trest nebo příslušným správním úřadem uložen správní trest zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel. Ustanovení § 102 zákona o silničním provozu upravuje postup a podmínky pro vrácení řidičského oprávnění pozbytého na základě trestu zákazu řízení motorových vozidel. Uplynutím doby zákazu řízení nebo upuštěním od výkonu zbylé doby trestu tak nedochází k automatickému obnovení platnosti řidičského oprávnění.

7. Namítanou nepřiměřenost trestu, natož rozpor s účelem zákonodárce soud nenalézá, naopak, žalobci byl opakovaně uložen zákaz řízení a o tomto věděl. V průběhu správního řízení žalobce o svém zdravotním stavu nic netvrdil, proto žalovaný neměl povinnost se jeho zdravotním stavem zabývat. Žalobce je advokát, nikoli osoba podnikající v dopravě, proto zákaz řízení se nijak přímo nevztahuje k podnikání žalobce a nebrání tak v jeho podnikatelské činnosti. Přirozeně jde o zásadní zásah do života žalobce, ale o takový, který je zákonodárce předpokládám, protože se týká v zásadě všech řidičů, neboť užívání motorového vozidla je obvyklou součástí života většiny běžně aktivních dospělých jedinců, přitom žalobce se dopustil závažného přestupku, neboť ignoroval zákaz řízení, resp. jeho následky. Jakkoli péče o matku nebo naopak o syna je nepochybně podmíněna i možností je přepravit, taková možnost není žalobci zcela zapovězena, avšak nikoli řízením vozidla žalobcem. Jde tak o překážku primárně fiskální a nikoli faktickou, jakkoli u obou rodinných příslušníků je vzhledem k jejich zdravotnímu stavu využití taxislužeb zásadně komplikované. Nelze však přehlédnout přestupkovou historii žalobce a povahu daného přestupku, kdy námitka žalobce směřuje k popření nikoli jen napadeného uložení zákazu řízení, ale i předchozího zákazu řízení, o němž již soud rozhodl zamítnutím žaloby. Tvrzení žalobce o průběhu policejního zákroku, případně o jeho vztahu s policií jako také je bez právní relevance pro posouzení zákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí, proto nebyl důvod provádět a hodnotit žalobcem navržené důkazy k prokázání takových tvrzení (např. navržená svědkyně). Správní spis obsahuje záznam ze zastavení vozidla žalobce policií a nijak z něj neplyne, že by postup policistů vůči žalobci byl nestandardní, naopak žalobce nerespektoval výzvu policie a přes pokyny policistky vozidlo sám přeparkoval. Uloženou dobu zákazu řízení správní orgány odůvodnily dostatečně určitě, jestliže byla žalobci uložena nejnižší možná zákonná doba zákazu řízení (§ 125c odst. 6 písm. a) zákona o silničním provozu ve znění do 31.12.2023), přitom vzhledem k předchozímu zákazu řízení nebyly dány podmínky pro upuštění od potrestání.
8. Námitka překážky věci rozsouzené z důvodu zproštění obžaloby OS pro Prahu 7 je nedůvodná. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 7 dne 23. 2. 2023, sp. zn. 39 T 6/2023, byl žalobce zproštěn viny dle § 226 písm. b) trestního řádu, dle které se měl dopustit trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí, neboť dne 25. 2. 2022 řídit motorové vozidlo, přestože mu byl uložen zákaz řízení rozhodnutím Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 22. 2. 2019, č. j. MHMP 353671/2019/Vaš. Překážka věci rozsouzené předpokládá jednotu skutků. Předmětem správního řízení bylo jednání žalobce dne 29.12.2022 a předmětem trestního řízení bylo jednání žalobce dne 25. 2. 2022, tudíž je vyloučena jednota skutku ve smyslu časovém. Podstata protiprávního jednání žalobce v přestupkovém řízení spočívala v tom, že žalobce si po uplynutí doby zákazu řízení nepožádal o nové udělení řidičského oprávnění, tudíž řídil motorové vozidlo bez řidičského oprávnění. Podstata protiprávního jednání žalobce v trestním řízení spočívala v tom, že žalobce řídil během doby zákazu řízení, tedy nerespektoval uložený trest zákazu řízení. V obou případech se jednalo sice o účinky téhož rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy č. j. MHMP 353671/2019/Vaš o zákazu řízení, ale v odlišných souvislostech. Jedná se zároveň o typově rozdílné chráněné zájmy, a to o zájem na tom, aby motorová vozidla ovládaly osoby s platným řidičským oprávněním a oproti tomu o obecně vymezený zájem na tom, aby byla respektována rozhodnutí správních orgánů, je-li uložen určitý zákaz nebo povinnost.
9. Na základě shora uvedených úvah a zjištění se soud neztotožnil se žádnou z žalobních námitek, proto žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s.

10. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nenáleží a úspěšnému žalovanému náklady v řízení nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V Praze dne 10. 9. 2025

Mgr. Kamil Tojner, v. r.
Soudce